

относителны-те мѣстоименія и союзи-те, коп-то связуватъ придаточны-те предложе-нія.

Кога относително мѣстоименіе йже ѹже єже и глаголъ-а ся превращатъ въ причастіе, тога причастіе-то всегда требе да ся согласува въ родъ число и падежъ со существително-то, кому ся относи а существително-то стои въ таковъ падежъ, каковъ иска глаголъ-а, отъ кого зависи.

Ето нѣколко примѣри: Ты єси свѣтъ йстиниij пророкъ ѿ всѣхъ смиреніи. (вмѣсто йже пророкъ ѿ всѣхъ смиреніи всѣческа). Помошь моя ѿ Бóга спасающаго, (вмѣсто. йже спасающъ.) ненайдитъ душа моя человѣка злобствующаго. (вмѣсто. йже злобствуетъ.) Читай подаренню (вмѣсто. ѹже подарилъ єси ты) мнѣ тобѣю книгу.

Кога два глагола ся относятъ на одно лицо и не зависатъ единъ отъ другой и ся связаны между себе со союзи-те и, єгда, ѹкш, понеже и проч. тога първый а глаголъ ся превраща въ дѣепричастіе; както: и вни-де къ церковь ходѣ и скака и хвалѧ Бóга: вмѣсто. и хождаше и скакаше и хвалишеше.

Будѣвъ же Симонъ ѹкш возложениемъ